

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Stara pesem,

do konca izpeta pod koalicio, začena se zopet od začetka. Grofa Badenija volilna reforma ima namreč vse tiste nedostatke, ob katere se je bila izpodtaknila Windischgrätzova vlada, in ne bomo se čudili, ako jo zadene ista usoda, kakor je znani načrt pododseka za volilno reformo. Kdo voli v novi kuriji, za to se sedanje stranke ne brigajo. Posebno konservativci in nemški liberalci imajo malo upanja, da bi dobili v tej kuriji kaj madatov, naj že volijo potem novi volilci sami ali pa pomešani z dosedanjimi volilci vkupe. Nemškim liberalcem, češkim veleposestnikom in pa nemškim konservativcem je čisto vse jedno, če zasedejo nove stole v državnem zboru socijalni demokratje, krščanski socijalisti ali pa kaki slovanski radikalci; te je gotovo. Nekaterim grajščakom je k večjemu na tem ležeče, da bi ne volili posli, ker se bi potem utegnile včasih v državnem zboru razpravljati kake jim neugodne reči.

Vsa pozornost se obrača le na dosedanje kurije. Kakor je znano, se je pod grofom Taaffejem razširila volilna pravica na petakarje z jednostavno večino. S tem je bil levici zadan hud udarec. Zgubila je za zmiraj upanje, da bi kedaj imela večino v državnem zboru. Zato pa skuša porabiti vsako priložnost, da bi vzela volilno pravico v mestni in kmetški kuriji petakarjem. Ugodna prilika se ji zdi volilna in davčna reforma.

Bivši minister Plener je to skušal doseči z davčno reformo. Nalašč je za nekaj malega davek ponižal petakarjem, toliko da bodo plačevali nekaj krajcarjev manj kot pet goldinarjev. S tem bi jim ne bilo nič pomagano, a volilno pravico bi pa zgubili. To bi pa bilo v škodo protisemitom in nekaterim konservativcem. Zato je pa baron Dipauli stavil svoj predlog, da se ta odpis davka ne bi upošteval pri volilni reformi. To upoštevanje je pa bila najglavnejša želja liberalcev. To je njih pogoj za volilno reformo. Zato so z vso odločnostjo izrekli se proti temu predlogu. Ko pa druge stranke niso hotele levici na ljubo žrtvovati petakarjev, se je pa vsa volilna reforma razdrila. Grofu Badeniju bi bilo moralo biti vse to znano in pričakovali bi bili, da se bode pri sestavi volilne reforme na to oziral.

Ker pa tega ni storil, so liberalci prišli takoj s svojimi pogoji. Davčna reforma se mora poprej rešiti v tem zmislu, da se petakarjem vzame volilna pravica, ali pa naj se volilni cenz zopet poviša na deset goldinarjev. Zedinjena levica pa tudi s tem še ni zadovoljna, temveč hoče se tudi za bodoče čase zagotoviti, da se ji v škodo volilna pravica ne razširi v mestni ali kmetški kuriji. Zato pa zahteva, naj se vzprejme v državni temeljni zakon določba, da se cenz sme ponižati le z dovoljenjem dveh tretjin državnega zbora. Za to pa ne morejo biti konservativci, Mladočehi tudi za tako omejevanje dosedanje volilne pravice ne bodo glasovali in tako je dvetretjinska večina nemogoča, ako se levica ne uda.

Levica bode gotovo branila svoje pravice. V novi kuriji ne dobi nobenega mandata in bi že samo na sebi od volilne reforme imela škodo, ako obdrže petakarji dosedanje volilno pravico. Njen vpliv bi bil potem dosti manjši. Sedaj ima zedinjena levica skoro tretjino mandatov v zbornici poslancev, potem bi jih samo četrtino imela, ker se število mandatov pomnoži, če tudi pri volitvah nobenega mandata ne zgubi.

Levici pa preti popoln poraz pri volitvah. V mestih bode skoro vse mandate zgubila, ako se petakarji ne izrinejo iz sedanjih kurij. Jedina rešitev jej je torej, da se na kmetih in v mestih mnogo manj premožnim volilecem vzame dosedanja volilna pravica. Za to bilko se krčevito prijema, kajti drugače gotovo pogine. Od Badenija pa upa, da jo bode bolje podpiral, kakor jo je knez Windischgrätz, ker je velik nasprotnik protisemitov, katerim bi se z levičarskim predlogom nekoliko prišlo do živoga. Če pa tega ne doseže, si pa misli levica, da zanjo bi ne bilo dosti neugodnejše, ako se volilna pravica še bolj razširi v mestni in kmetški skupini, kakor je hotel grof Taaffe. Delavci niso tako nasprotni liberalcem, kakor protisemitje. Pri ožji volitvi bi marsikje delavci dali celo liberalcu prednost pred kakim protisemitom. Zato si pa misli levica, da zanjo mnogo huje biti ne more, če bi tudi Taaffejev volilni načrt se oživil.

S tem, da se je novi kuriji dalo 72 poslancev, se je pa vzbudil strah veleposestnikov. Dokler se je govorilo le o kaci 40 novih mandatih, se velepo-

sestniki za vso stvar niso dosti brigali. Sedaj se pa boje, da bi njih predprave utegnile priti v nevarnost. V novem državnem zboru bi se utegnila dobiti dvetretjinska večina za odpravo veleposestniške kurije. Če bi tudi to ne šlo, bi se z navadno večino lahko marsikaj premenilo v tej kuriji in tako odpravil pot za njeno odpravo. Da se to ne zgodi, zahtevajo veleposestniki, naj se določi, da se njih predprave ne smejo omejevati, če v to ne privoli tritretjinska večina državnega zbora. Če se že prve dni po predloženi volilni reformi slišijo taki glasovi, potem je pač malo upanja, da bi vlada dobila potrebno dvetretjinsko večino. Vsa volilna reforma se utegne še to pomlad razdreti. Kaj pride potem iz tega, pa nihče ne ve.

V Ljubljani, 19. februarja.

Volitve za dunajski mestni zbor se bodo vršile za tretji razred dne 27. t. m., za drugi razred dne 2. in za prvi razred dne 5. marca. Ožje volitve bodo vselej dva dni pozneje. V prvem razredu se bodo volili mestni odborniki samo za dve leti, v drugem za štiri in v tretjem za celo poslovno dobo šestih let. Liberalci si posebno prizadevajo pridobiti učitelje, da bi z njimi volili. Spominjajo jih, kaj je vse liberalna stranka za učitelje že storila. Priznati se mora, da je liberalna stranka prejšnja leta za učitelje veliko storila, a to je največ že pozabljeno. Poslednja leta se je pa jim kazala malo naklonjeno. V bodoče pa učitelji od protisemitov več pričakujejo, kakor od liberalcev. Z reakcijo se učitelji ne dajo strašiti, kajti dobro vedo, da bi se protisemitje ne upali upeljati v šolah popolnega gospodstva duhovščine, ko bi to tudi mogli. Sicer pa pri volitvi v mestni zbor take stvari ne pridejo v poštev, ker o takih stvareh imata sklepati deželni in državni zbor.

Pijančevanje na Tirolskem. Naši klerikalci vedno zatrjujejo, da le katoliška politika more osrečiti ljudi. Tirolci so z največjo doslednostjo vedno volili najstrožje klerikalce, a vendar se je v tej deželi žganje pitje tako razširilo, kakor morda izvemši Galicijo v nobeni avstrijski kronovini. Pokazalo se je, da so na Tirolskem občine, ki imajo po 1100 prebivalcev, ki pa 12.000 gld. izdajo za žganje na leto. V mnogih hišah ga spijo povprek po liter

Listek.

Gounodov „Faust“.

(K premijeri dne 21. t. m.)

Charles François Gounod je najznamenitejši novejših francoskih skladateljev. Rodil se je v Parizu dne 17. junija 1818. l. in se šolal na ondodnem konservatoriju, kjer so bili mej drugimi njegovi učitelji slavni glasbeniki Halévy, Reicha, Paër in Lesueur.

L. 1839. je dobil za svoje kompozicije prvo nagrado, takozvani „Prix de Rome“. Kot vladni stipendijat je šel v Rim in se tam bavil posebej s starejšo cerkveno glasbo. Ugloobil se je vanjo tako, da se ji je kanil popolnoma posvetiti, in vstopil celo v neko semenišče, kjer pa duhovitemu možu ni bilo dolgo obstanka.

L. 1843 se je vrnil Gounod v Pariz in postal dirigent v cerkvi „Missions étrangères“. Bavil se je še vedno s cerkveno glasbo in mej drugimi kompozicijami obelodanil l. 1851. slavno „Messe solenne“, ali duh časa ni bil prijazen cerkvenim skladbam, in razmere so pripravile Gounoda, da je stopil v ožjo dotiko z — gledališčem.

Zložil je najprej opero „Sappho“, a posebnega uspeha ni z njo dosegel, toliko večji pa z opero „Faust“, s katero si je hipoma pridobil svetovno slavo in katera se je udomačila tudi na Nemškem, dasi so nemški „literatur-profesorji“ silno rogovili, ker je libreto, posnet po Goethejevem „Faustu“, spisan tako, kakor je potrebno za gledališče in ne povsem točno po originalu.

Razen teh dveh oper je Gounod zložil še celo vrsto drugih, tako „La colombe“, „Phlémon et Baucis“, „La reine de Saba“, „Mireille“, in — poleg „Fausta“ najslavnejšo — „Romeo et Juliette“.

Gounodovo glasbo bomo karaktrizovali po prvi predstavi „Fausta“, danes pa hočemo podati vsebino libreta, kar je toliko bolj potrebno, ker libreto ne izide v posebni knjižici.

Opera obseza pet dejanj. Libreto sta po Goethejevem „Faustu“ spisala znana libretista Jules Barbier in Mihael Carré.

Prvo dejanje se vrši v Faustovi učni sobi. Faust je prišel do prepričanja, da resnice ne najde in sklone končati si življenje. Ko hoče zavžiti strup, se čuje zbor veselih ljudij. Faust se začne tresti roka, v kateri drži čašo — premaga se in pokliče

satana, Mefisto se prikaže in obljubi Faustu, da mu povrne mladost, če mu zapiše dušo, a ko se Faust obotavlja, provzroči Mefisto, da se prikaže Margaretina podoba. Ko jo Faust vidi, podpiše pogodbo.

Drugo dejanje se vrši pred mestnimi vrati. Tu se sprehajajo vojaki in dijaki, meščani in meščanke. Margaretino podobo ogleduje nastopi Valentin. Pozdravita ga Siebel in Brander, katera mu obljubita paziti na sestro, ko bode on odšel na vojno. Mefisto pristopi k njimi in prerokuje Branderju, da ga dohiti smrt v prvi bitki, Sieblu pa, da zveni v njegovi roki vsaka, Margareti namenjena cvetka. Valentin vzkipi, ko sliši ime svoje sestre, a ko je Mefisto Bakovo podobo prisilil, podati boljšega vina in celo pil na Margaretino zdravje, ga napadejo Valentin in dijaki z meči. Mefisto naredi z mečem okolu sebe kolobar in nihče ga ne more doseči. Pri tem se zlomi Valentinov meč in možje spoznavši, da imajo opraviti s hudičem, obrnejo meče. Ko vidi Mefisto križe pri ročajih se obrne v stran, možje pa odidejo. Na to nastopi Faust in zahteva, naj ga Mefisto pelje k Margareti. Mefisto mu pravi, naj počaka. V tem ko se zbira ljudstvo in pripravlja za ples, je Mefisto Siebla od-

na dan. Dajo ga že otrokom od 2 do 3 let v kavo. Celo otrokom v zibeli ga dajo. Ženske pa so še huje vdane pijančevanju kakor moški. Tukaj ima pač duhovščina dovolj dela. Mi je ne dolžimo, da je te razmere zakrivila, a nekaj drugače bi pa morda bilo lahko, ko bi bila duhovščina bolj narod poučevala, da se varuje pijančevanja, nego da ga je hujkala proti liberalcem. Samo klerikalizem še ni osrečil nobene dežele.

Sprememba dolenjeavstrijskega deželno-zborskega volilnega reda. Vlada ni zadovoljna, da je večina sklenila, da mora biti vsaka občina volilni kraj, ako ima le dvajset volilcev. Vlada bi bila rada, da bi volile le občine s 50 volilci doma. Govori se, da volilne reforme ne bode predložila v sankcijo, kar se pa nam ne zdi verjetno. Imela je ž njo preveč težave. Odkladati se stvar ne da zaradi čudnega razmerja dunajskih predkrajev.

Ravnatelj ogerske narodne galerije bode baje slikar Munkacsy. Mož je zato mesto sposobnejši, kakor je bil Pulszky, kateri o umetnosti niti pojma ni imel. Munkacsy je dosedaj živel v Parizu, ker na Ogerskem ni bilo zaslužka zanj. Ogerski magnatje ne žrtvujejo toliko za umetnost, da bi bil mogel živeti v domovini.

Priznanje kneza Ferdinanda. V Angliji niso nič kaj zadovoljni, da se je knez Ferdinand približal Rusiji. Vlada je to posebno očitno pokazala s tem da odklada knežvo priznanje. Če ga bode priznala, še ni gotovo. Angleži bi tukaj radi malo ponagajali Rusiji, ki jim ni pustila, da bi bili zaseli Armenijo. Seveda škodovala ne bode Anglija dosti, če kneza ne prizna. Odstopil zaradi tega ne bode, temveč se bode samo bolje oklenil Rusije. Narod bolgarski bode spoznal, kakšni prijatelji so Angleži. Podpirali so ga samo tako dolgo, dokler so se na dejali, da bodo mogli Bolgare kedaj porabiti proti Rusiji. Anglija bode poskušala z intrigami omajati stališče knezu, ko bi ga tudi priznala, a mislimo, da siji to ne posreči. Sprožiti utegne makedonsko vprašanje, ker Rusija ne mara, da bi v orientu prišlo do kaci homatiji. Pomagalo pa to Angliji ne bode nič, kajti Bolgari le predobro vedo, da bi jih pustila na cedilu, kakor je Armenec.

Kdo bode prihodnji nemški državni kancelar? Knez Hohenlohe nič prav ne ugaja sedanjemu nemškemu cesarju, ne zdi se mu dovolj odločen. Zato ga pa utegne pri najprvi priliki odstraniti. Kot njegovi nasledniki se imenujejo trije možje. Nekateri mislijo, da pride za državnega kancelarja general grof Wartenleben. O tem se pa dvomi, da bi bil sposoben za take posle. On je sicer izvrsten štabni častnik in vojaški pisatelj, v politiko se dosedaj ni mešal. On bi najbrž ne imel nobenega svojega političnega prepričanja, in bi vso politiko najbrž vodil cesar sam, t-ga se pa vse liberalneje stranke boje. Drugi ga mislijo, da bi utegnil postati kancelar grof Waldersee. Ta se tudi imenuje pri vsaki kancelarski krizi. On bi pa gotovo jako reakcionarno vladal. Zato je pa večina proti njemu. Govori se pa tudi, da bode knez Bismarck skušal svojega sina grofa Herberta Bismarcka spraviti na mesto državnega kancelarja. Kakor se sodi, bi bil on izmed vseh najslabši. On bi po vzgledu svojega očeta zatiral svobodo. Zmožnosti svojega očeta pa nima. On svoji

stranil in Faust se lahko približa nastopivši Margareti. Po kratkem duetu se začne ples.

Tretje dejanje se vrši na Margaretinem vrtu. Siebel trga cvetke, a vsaka mu uvene v roki, ko pa pomoči roko v blagoslovljeno vodo, ga mine čar in lahko nabira cvetke. Ko odide, prideta Faust in Mefisto, za njima pa prihitel Siebel in pričvrsti na Margaretina vrata šopek cvetic. Mefisto obljubi Faustu, da mu preskrbi lepši dar za Margareto ter prinese takoj skrinjico, katero položi pred vrata. Mefisto in Faust zapustita vrt, nastopi pa Margareta, sede h kolovratu in pramišljuje, kdo je neki bil tuji gospod, ki jo je cgoovoril. V tem najde skrinjico z dragocenostimi in je vsa očarana. Marta nastopi in ne more dragocenosti prehvaliti, kmalu na to prideta tudi Faust in Mefisto. Ko se naposled Margareta vrne v hišo, hoče Faust oditi, a Mefisto ga zadržuje; v tem hipu odpre Margareta okno, razkrije zvezdam svoja čutila in se vesela oklene priskočivšega Fausta.

Četrto dejanje se vrši na cesti. Valentin pride z vojniki, kateri odidejo, dočim pozdravi Valentina Siebel in gre ž njim v hišo. Za njima nastopita Faust in Mefisto in slednji zapoje porogljivo podoknico. Valentin plane iz hiše in z mečem na

prejšnji službi v državni kanceliji nikakor ni bil popolnoma kos. Cesar bi ga pa imel rad, ker misli, da bi mu ugnal socijalne demokrate.

Dopisi.

Iz Gorice, 17. februarja. (Drugo prim. vojaško-veteransko društvo za Goriško in Gradiško) pod najvišjim pokroviteljstvom Njeg. c. in kr. apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. razpošilja naslednji poziv: Društveno načelnstvo je sklenilo, postaviti o petdesetnici vladanja Nj. Veličanstva presvitlega našega cesarja in kralja, najvišjega pokrovitelja našega društva, spomenik našemu slovečemu rojaku in junaku: baronu Andreju Čehovinu (Zhehovin), c. kr. topničarskemu stotniku, čigar ime sije v zgodovini naše vojske in naše domovine v neminljivi slavi, in to v njegovem rojstnem kraju, v Gorenji Branici, v okrajnem glavarstvu goriškem. Čehovin se je narodil kot sin priprostitih starišev dne 26. avgusta l. 1810. Unovačen l. 1831. k topničarstvu, je služil v slovečem avstrijskem bombardirskem krdelu; pri 4. topničarskem polku je dosegel vse podčastniške šarže. Potem je bil pri imenovanem polku 28. julija 1848. c. kr. poročnikom, in l. novembra 1849. v II. artilerijskem polku c. kr. nadporočnikom imenovan. Leta 1852. je bil kot c. kr. stotnik premeščen k 8. topničarskemu polku baron Smola. Ko se je Piemont l. 1848. vojskoval z Avstrijo, je bil naš Čehovin nadogujdar, a že tedaj je skazal v bitkah pri Montanari dne 29. maja in pri Soma-Compagni 25. julija svojo vojaško nadarjenost. Vsled svojega hladnokrvnega, treznega in spodbudljivega vedenja je bil prvo odličen s srebrno svetinjo hrabrosti l. vrste in koj potem še z zlato svetinjo hrabrosti. V bitki pri Mortari, dne 21. marca, streljal je tako grozovito v sovražnika, da se je ta kar umaknil. Čehovinova baterija je napravila tak metež v sovražnih vrstah, da se je mogel naskok dovršiti brez težave. Posledica temu redkemu junaštvu se je pokazala v tem, da so zajeli pet topov, več vojaških voz in kakih 1600 sovražnikov. Dva dni potem, 23. marca, v bitki pri Novari, se je odlikoval Čehovin zopet po drugem junaškem in previdnem činu. V hudem streljanju grmeče bitke, kjer je sodeloval naš Čehovin, sta bila sneta dva topa njegove polbaterije; ali neprestrašeni junak je odgovarjal z jednim topom dvanajsterim pijemontskim, in to tako dolgo in izdatno, da je bilo možno rešiti se nevarnega položaja 9. lovskemu batalijonu in Franc-Karolovi pehoti, ki so se umaknile. Korni poveljnik, feldejarmajster baron d'Aspre, ki je bil priča tega občudovanja vrednega Čehovinovega čina, prišteval ga je največjim junaštvom, koja pozna topničarska zgodovina; to je tudi priznal kapitelj reda Marije Terezije. Vsled tega je Nj. Veličanstvo, naš presvitli cesar, z najvišjim sklepom z dne 29. junija 1849. Čehovina najprej imenoval viteзом reda Marije Terezije, potem pa leta 1850. baronom. Čehovin je imel še druge svetinje, namreč papežovo svetinjo, svetinjo velikega nadvojvode toskanskega, vojaškega reda za zasluge III. vrste in častniški križ za zasluge. Šele 45 let starega, torej v cvetu moških let, je Čehovina pokosila nemila smrt po dolgi bolezni v Badenu pri Dunaju 10. septembra 1855. Njegovega pogreba so se udeležili prevzvišeni udje naše cesarske hiše ter načelniki civilnih in vojaških oblastev z Dunaja. Hoteli so na vreden način skazati zadnjo čast Čehovinu, junaku, ki si je nabral toliko lovrikov in laški vojski za cesarja in domovino. Da ostane torej vedno živ spomin na tolikega junaka Čehovina tudi v naši deželi, sklenilo je načelnstvo veteranskega društva goriškega, postaviti mu v njegovem rojstnem kraju, v Gorenji Branici, spomenik, ki ima biti zgovorniški vrstnikom in po-

Fausta. Po kratkem boju pade Valentin. Mefisto in Faust zbežita, ljudstvo pa hiti skupaj in končno pride tudi Margareta k umirajočemu bratu, ki jo prekolne.

Sprememba: Oder predstavlja cerkev. Margareta pride in poklekne. Čuje se neviden zbor demonov, izza stebra pa nastopi Mefisto in razburi Margaretino vest. Po mogočni ariji „O Bog, usmili se me“, se zgrudi Margareta in usmiljene žene pri-skočijo k njej, da jej pomagajo.

Peto dejanje se vrši v ječi. Margareta leži na slami, Faust in Mefisto vstopita. Na Faustov ukaz odide Mefisto. Margareta spozna ljubimca, a ko se spomni prvega sestanka, prve ljubezni, se vsa zmoti. Zaman jo sili Faust, naj beži ž njim. Tudi Mefisto prihiti in sili, češ, da je skrajni čas. Margareta se odvrne od obeh in prosi nebesa pomoči. Ko je trikrat izrekla prošnjo, se zgrudi, Faust in Mefisto izgineta, nebeški zbor pa zapoje „Rešena! Krist je ustal!“

To je, v velikih potezah vsebina opere, katero bomo čuli v petek in katera se je prvič pela na veliki operi v Parizu dne 19. marca 1859, opere, katera se po vsi pravici imenuje jedna najslavnejših kar jih pozna glasbena literatura.

tomcem nego je pisana zgodovinska beseda. Spomenik bode sporočal o neumrljivih Čehovinovih junaštvih sedanjim in bodočim rodovom! Ker pa naprava takega spomenika zahteva večjih stroškov, nego bi jim bilo podpisano načelnstvo pri vsej dobri volji kos, obrača se s tem do visokorodnih plemičev, c. in kr. vojakov, c. kr. domobrancev, do veleč. duhovstva, do naših bratskih društev in v obče do vseh blagih somišljenikov z udano prošnjo, da bi blagovolili podpirati to podjetje z radodarnimi doneski. Sprejme se vsak dar, še tako majhen, hvaležnim srcem ter razglasi se po časopisih. Darovi naj se blagovolé pošiljati načelnstvu podpisanega društva v Gorici. Podpisani odbor goji prijetno nado, da naš poziv ne pade na nerodovitna tla. V Gorici, meseca februarja 1896. Anton Jacobi, c. kr. domobranski stotnik, društveni predsednik. Dr. Mih. pl. Hentschel-Wildhaus, I. podpredsednik. Grof Viljem Puppi, II. podpredsednik. Karol grof Lanthieri à Paratico, baron Schönhau, c. in kr. huz. nadporočnik z. sl., višji poveljnik veteranov. Josip Pallich pl. Caarburg, c. kr. domobranski nadporočnik, tajnik. Ivan Simcič, blagajnik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. februarja.

— (Občinski svet) imel bo v četrtek, 20. februarja ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo: Dnevni red: I. Oznaniła predsedstva. II. Šolskega odseka poročilo: a) o nasvetih c. kr. mestnega šolskega sveta glede povišanja dotacij za stvarne potreščine, učila in knjižnico in glede dovolitve izvanredne podpore za ureditev šolskega vrta pri dvorazrednici na Barji; b) o dopisu c. kr. mestnega šolskega sveta zadevajočem popolnitev mesta otrošk e vrtarice pri I. mestnem otroškem vrtcu; c) o prošnji mestnega učitelja Fr. Kokalja za nagrado za spisane strokovne kataloge. III. Predlogi odseka za olupšavo mesta in sicer: 1. glede razširjenja mestnega parka Tivolskega; 2. glede poprave gradu Tivoli od zunaj; 3. glede popolitve drevoreda ob Tržaški cesti; 4. glede naprave voza za prepeljavanje dreves; 5. glede nadomeščanja ograje pri nasadih pred muzejem IV. Občinskega svetovalca I. Šubica samostalni predlog glede ustanovitve obrtne šole mehanično-tehnične smeri. V. Občinskega svetovalca Ivana Hribarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizačne zaklade pri mestnem loterijskem posojilu. Tajna seja.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) V podlistku današnje številke prijavljamo vsebino Gounodove opere „Faust“, katera se bo v petek pela na našem odru. V nedeljo se bode, kakor smo že naznanili, drugič igral igrokaz v štirih dejanjih „Precijoza“.

— („Sokolova“ maskarada.) Splošno mnenje o tej vsako leto najsijajnejši predpustni veselici je: kaj takega Ljubljana še ni videla, kar stoji! Ta obila udeležba — skoro 900 ljudi — te nebrojne, nad vse elegantne in dragocene, originelne, raznovrstne maske obsevane od električne luči — vse to je učinkovalo na nas divno, ob jednem pa tudi navdušujoče za našega vrlega „Sokola“, ki je pač jedini v stanu prediti tako veselico. Vsa čast torej temu prvemu našemu društvu in njega odboru, ki se ni strašil potov in stroškov posebno za to, da se je vender omogočila električna razsvetljava, kar se je še danes teden zdelo vsem skoro nemogoče, — vsa čast pa tudi občinstvu, ki je včeraj na tak sijajen način pokazalo ljubezen svojo do „Sokola“ ljubljanskega, ki se istotako ni strašilo stroškov za kostume, in pripomoglo v prvi vrsti k temu, da je bila „Sokolova“ maskarada veselica, kakoršnih se malo vidi na Dunaju! Zabava je bila vkljub obili udeležbi domača, prisrčna, k čemur niso malo pripomogli izborni prostori „Narodnega doma“. „Sokol“ je pokazal včeraj iznova, kako imenitno ume spajati pod svojimi krili vsi sloje. Videl nisi razločka mej stanom, drug drugemu se je prilagodil, vsi so se čutili srečne, na vseh obrazih si bral nekaljeno veselje, vsi so se zabavali neprisiljeno, za vsakega se je našlo nekaj, kar ga je zanimalo, kar mu je delalo kratek, skoraj prekratek čas! Še ob 6. uri zjutraj je bil „Narodni dom“ malone polen! Natančnejši popis „narobe sveta“ si pridržimo za prihodnjici. Za danes le še to. Maskarado so počastili vsi vojaški in civilni dostojanstveniki. Prvo kadriljo je plesalo 200 parov, pri tretji smo šteli še vedno 120 parov, kar jasno kaže, s kolikim veseljem se je plesalo. Izmed skupin naj danes omenjemo samo skupini „Kroparjev“ in „Piparjev“. Obe skupini ste po obleki svoji, po originalnem svojem nastopu vzbudili občno presenečenje. Natančnejše o

njih, kakor tudi o drugih večjih in manjših skupinah in maskah, kakor rečeno, prihodnjič. Konečno naj še pohvalno omenjamo izvrstne godbe sl. 27. pešpolka, ki je neutrudno in precizno igrala celo noč in bila radodarna z namečki.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Vsled podiranja poslopij v Špitalskih ulicah je vožnja v te ulice gornjem delu jako težavna, a če se srečata dva voza, se drug drugemu ne more umakniti. Ker se je to že večkrat prigodilo in so bile vselej velike sitnosti, bi morda kazalo, da se na oglju Krisperjeve hiše kdo postavi, ki na to pazi in z Glavne trga prihajajoče vozove posvari.

— (Na adreso južne železnice.) Na stolpiču južnega kolodvora je bila do potresa velika ura, katera se je od daleč videla, tako da je vsakdo, kdor je bil namenjen, da se odpelje, vedel, ali mu je hiteti, da pride pravočasno k vlakom, ali pa ima še časa dovolj. Za potujoče občinstvo je bila to velika udobnost. Žal, da se je pri demoliranju rečenega stolpiča ura odpravila. Občinstvu jo zelo pogreša in bi bilo vodstvu južne železnice zelo hvaležno, ko bi dalo zopet napraviti uro.

— (Konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske) je imel dne 7. februvarja svoj redni občni zbor po običajnem vzporedju; vzel je poročilo o delovanju in o denarnem stanju odseka na znanje ter je zopet volil v odbor po pravilih izstopivša gospoda odbornika poslanca Povšeta in grajščaka Jos. Fr. Seuniga.

— (Nepričakovana smrt.) V tukajšnji deželni bolnici umrl je predvčeršnjim bivši kurjač v Auerjevi pivovarni Josip Brunek vsled zastrupljenja krvi. Brunek sedel je dne 8. t. m. v Kramarjevi gostilni v Kurji vasi, ko so neznan pivci napadli Auerjevega hlapca Antona Permeta ter ga z vrči bili po glavi. Jeden vrč razbil se je ob Permetovi glavi, kos stekla pa je priletel Bruneku, ki je mirno sedel pri svoji mizi, na roko ter ga neznatno ranil. Roka pričela mu je otekati ter so mu jo v deželni bolnici morali odrezati — a bilo je prepozno. Brunek umrl je vsled zastrupljenja krvi. Tudi Permeta nahaja se težko ranjen v deželni bolnici. Kazenska preiskava se je pričela.

— (Mrzla kopel.) Vodovodnega inženerja g. Hanuša hlapec Ignacij Borštnar vračal se je danes okoli 4. ure zjutraj s kolosalnim „mačkom“ z neke plesne veselice iz Kurje vasi domov. Vkljub ograji, ki je napravljena ob Gruberjevi cesti, prevrnil ga je „maček“ čez strmino in padel je čez škarpno v Gruberjev prekop. Mrzla kopel stregnila ga je hipoma toliko, da se je prijel za grmičevje, ki raste ob škarpni, ter pričel na ves glas klicati na pomoč. Dva mestna redarja in neki delavec potegnili so Borštnarja z vrvjo čez škarpno ter ga spravili v bližnjo stražnico, kjer so ga preoblekli ter potem odpravili domov. Rešilci so jo koj krenili na magistrat in zahtevali — talijo. Ko se jim je povedalo, da ne dobe nič, so bili močno iznenadeni in so prav nejevoljni odšli.

— (Prav lep pogled na gorenjsko stran) je bil včeraj v mraku z Drenikovega vrha. Nad 100 kresov gorelo je na bližnjih in daljnih hribih ter pričalo, kako živo so še ukoreninjeni mej prostim narodom stari slovenski običaji.

— (Visoka starost) V tukajšnji hiralnici sv. Jožefa umrla je včeraj samska gostija Marija Nahtigal iz Polja pri Vodicih. Dosegla je redko starost 99 let.

— (Zanimiva kazenska obravnava) se je danes vršila pri novomeškem okrož. sodišču. Klerikalni agitator, črnomaljski kaplan Pristov, je tožil župana občine Loka pri Črnomlju radi žaljenja na časti. Toženi župan Bohte je nastopil dokaz resnice. Za jutri nam je obljubljeno obširno poročilo o tej senzacionalni pravdi.

— (Ribarski tečaj) bo tudi letos v ribogojnem zavodu na Studencu pod Ljubljano, ker je kmetijsko ministerstvo dovolilo v to svrhu 300 gld. državne podpore. Istotam se bodo delali poskusi z umetnim napravljanjem naravne hrane za ribe, ministerstvo je v to svrhu dovolilo za tri leta državno podporo v znesku 200 gld. za vsako leto. To se je zgodilo, ker je lanski ribarski shod na Dunaju za izvajanje teh poskusov priporočal gosp. profesorja Franke-ta.

— (Nakup konj za c. in kr. vojno) se bo vršil pod običajnimi pogoji dne 5. marca t. l. v St. Jarneju na Dolenjskem.

— (Važno za vojaščini podvržene kmetske sinove.) Po naredbi c. in kr. vojnega ministerstva z dne 22. julija 1895. l. se morejo oni vojaki, ki so dovršili kako kmetijsko šolo ter mislijo gospodariti na svojem posestvu, oziroma na posestvu svojih starišev, poslati na trajni dopust že po do-

vršenem drugem vojaškem letu, če so zadostili vojaškim zahtevam in so se dobro obnašali. Učenci kake kmetijske šole morejo torej konci drugega leta prositi za trajni dopust, in sicer proti izkazilu odhodnega šolskega spričevala. — Mlajšim kmetskim sinovom bodi ta naredba migljaj, da si pridobe olajšave vojaške dolžnosti z obiskom kmetijske šole.

— (Umrla) je v Gorici gospa Hermina Kragelj, soproga ces. kr. gimnazijskega profesorja Kraglja. Naj v m. p.!

— (Laška zvezda.) Omenili smo že, da je posl. Nabergoj povedal v obč. svetu tržaškem, da se na Proseku na nekih uradnih tablah sveti peterooglat laška zvezda. „Primorec“ javlja sedaj, da so se v Gorici nabili neki lepaki polni takih zvezd. Slavna goriška policija se ni kanila!

— (Pogozdovanje Krasa) Po poročilu c. kr. gozdnega svetnika g. Golla merijo leta 1895. izvršeni nasadi na Krasu 8197 hektarov ali 14250 oralov. Za te nasade porabilo se je 748.000 sadik črnega borovca in 58.000 sadik belega borovca v vrednosti 1450 gld. Te sadike dobilo se je iz državnega gozdnega vrta v Gradišči pri Ljubljani brezplačno, le troške za izruvanje, povezanje in prevožnjo na kolodvor južne železnice v Ljubljani je bilo treba povrniti. Prevožnjo do železničnih postaj Postojna, Št. Peter, Trnovo in Divača pa je preskrbela južna železnica brezplačno. Vsi stroški za nasaditev znašajo 3861 gld. Razven teh novih nasadov popravilo se je pri nasadih iz prejšnjih let 18233 hektarov ali 317 oralov; troški za zasaditev znašali so 2408 gld. Ves do sedaj pogozden svet meri 1055 hektarov ali 1833 oralov ter se je za to porabilo 16.760.580 sadik in 105 kg smrekovega, 102 kg jelovega in 30 kg črnbobrovega semena. Vse pogozditve nabajajo se v prav dobrem stanju.

* (Pogreb princa Hohenlohea.) najvišjega dvornika, je bil včeraj popoldne. Bil je sijajen. V karmelitski cerkvi, kjer se je truplo blagoslovilo, so se zbrali prvi dvorni, civilni in vojaški dostojanstveniki, prišel je pa tudi cesar sam in več nadvojvod. Na ulicah se je zbralo da tisoče ljudstva.

* (Žrtva borze) Namestnik generalnega tajnika severne železnice Friderik Kunewalden se je včeraj na Dunaju ustrelil. Mož je imel blizu 5000 gld. letnih dohodkov, a igra na borzi ga je spravila ob vse Zapustil je blizu 100.000 dolgov.

* (Pesništvo — na kvintale) Povodom smrti princa Battenberga došlo je te dni kraljici angleški iz vseh krajev sveta okoli 19 kvintalov sožalnih pesmij. 747 teh pesniških izlivov bilo je krasno vezanih. Ko se je lani rodil najmlajši pravnik kraljice angleške, princ Yorški, došlo je kraljici 47 kvintalov papirja, popisanega s pesmimi. A kdo je čital te pesmi? Nihče! Marsikoj poeta skoval je tako pesem v potu svojega obraza, nadejaje se bogate nagrade, ali odlikovanja, v tem pa vsi ti vneti pesniški duhovi čakajo dandanes še odgovora.

* (Dinamitni atentat) Iz zapora v Eislebenu je ušel neki tat. Nezadovoljen, da je sam dosegel svobodo, je hotel oprostiti tudi svojo ljubico. Ukral je v to svrhu nekaj dinamita in poskusil zapor razstreliti. Dinamit je pač eksplodiral in razbil nekaj šip, poslopja pa niti poškodil ni. Ko je zvesti ljubimec videl, da svoji ljubici ne more pomoči, krenil jo je po svetu, a že v Halleu so ga ujeli in ga zopet odgnali v Eisleben.

* (Velika nesreča) se je primerila v Troyu pri Novem Yorku. V ondodni tovarni za izdelovanje perila je nastal ogenj. Mej ženskami je zavladala nepopisna panika. Nekatere so skočile pri oknih in se ali pohabile ali ubile, druge so bile v gneči po teptane, zadnje pa zgorele. Vseh skupaj se pogreša 42 žensk, ki so gotovo zgorele.

* (O naseljevanju v Ameriki) piše „Glas Naroda“: Naseljevalna komisija je izdala natančno poročilo o naseljevanju v minoletem letu. Iz tega je razvideti, da se je leta 1895. naselilo 229.370 potnikov; od teh je bilo 134.962 moškega in 94.408 ženskega spola. Manj kot jedno leto starih je bilo 38.697 naselnikov, nad 40 let starih pa 23.729. Od naselencev se je izjavilo 29.137 oseb, da imajo sorodnike v Ameriki. Skupno premoženje onih, kateri so imeli po več nego 30 dolarjev, je znašalo 3.446.210 dolarjev, 42.942 potnikov starih nad 14 let ni znalo ne pisati niti čitati; 29.487 potnikov je imelo po 30 ali več dolarjev, 120.119 pa manj nego po 30; 2034 osebam niso dovolili se izkrcati in so jih vrnili. Mej izseljenci je bilo 18 duhovnov, 259 učiteljev, 29 zdravnikov, 51 slikarjev, 35 gledaliških igralcev, 12 časnikarjev in 10 odvetnikov. Rokodelcev je došlo 32.296 moških in 2566 žensk, mej temi 803 šivilje.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp.
Ivan Soklič v Ljubljani 7 kron 20 vin. za

prodano zemljo na maskaradi „Ljubljanskega Sokola“. Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Književnost.

— Slovana knjižnica. Gabrščekove Slov. knjižnice je izšel 47. snopič ter prinaša „Narodne pripovedke v Soških planinah“. To je že tretji, narodno blago, obsežajoči snopič, in kakor sta nas razveselila prva dva, tako nas je tudi pričujoči. Snopič prinaša 18 pripovedk in jedno narodno pesem. Prvih trinajst pripovedk je zbral Josip Kenda, narodno pesem in ostalih pet pripovedk pa izdaja-telj A. Gabršček. Nekatere tu priobčenih pripovedk so očitno iz novejša dobe, vsaj lice imajo tako, dasi je morda snov prav stara, a le modernizirana, nekatere pripovedke pa se nam zde jako stare in bodo brez dvoma močno zanimale vse prijatelje narodne slovesnosti zlasti pa folkloriste. Jezik sta zbiratelja pilila in popravljala, kar sicer nič ne škodi vsebini in je z ozirom na neznanstveni namen „Slov. knjižnice“ bilo tudi neizogibno potrebno, kar pa je izbrisalo narodnim pripovedkam lastni značaj. Tudi jezikoslovci bodo obžalovali, da se niso pripovedke jezikovno natančno zapisale.

— „Kmetovalec“ ima v št. 3 naslednjo vsebino: Najcenejša in najhitrejša obnoveitev opustošenih vinogradov; Skušnje z gnojenjem vinogradov z umetnimi gnojili; Poskušališče v našem barju; Konje-rejčeva opravila meseca februvarja; Promet s prašiči v l. 1896; Iz podružnic; Vprašanja in odgovori; Gospodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— Oesterreichische Reichsgeschichte. Graškega vsučilišča profesor Ludovik Gumpłowicz, jeden prvih socijologov naše dobe, namerava izdati obširno knjigo, naslovljeno „Oesterreichische Reichsgeschichte“. Zadnje polo tega spisa, ki izide v založbi Karla Hauptmanna v Berolinu nam je učeni pisatelj poslal na ogled. V njej razpravlja o politični zgodovini v naši državi od l. 1867. Ostroumno so obrazloženi uzroki raznim pojavom v našem političnem življenju, pojasnjene so tendence in smotri posamičnih ministerstev od meščanskega ministerstva do Badenja, pojasnjena stališča posamičnih strank. Gumpłowicz preiskuje naše politično življenje kritično, brez predsodkov, kakor kak anatom in pride do zaključka, da boja mej nemško-centralističnimi elementi in mej tistimi, kateri zahtevajo, da se principijelno priznane jim pravice tudi izvedejo, ne bo prej konec, dokler ne zmaga pravica. Kako trezno sodi Gumpłowicz vse pojave, se vidi iz tega, kar piše glede boja za celjsko gimnazijo. Njemu se zdi nemško stališče smešno. Celjske gimnazije ni zakrivil ne Gautsch, ne Madyski, ne Ritter, zakrivila so jo „realne razmere, katere so morale vsako vladno prisiliti, po obstoječih zakonih preskrbeti v zadostnem številu se oglašujočemu in za višje študije osposobljenemu slovenskemu naraščaju slovensko gimnazijo. Če se radi tega z nemške strani oglašajo rekriminacije, so naslovljene na povsem napačno adreso: naperiti jih je kvečjemu zoper slovensko prebivalstvo na spodnjem Štajerskem, da daje toliko za višje študije vsposobljenega naraščaja, česar pa v modernih državah uradoma ni moči utesniti. Bizarne misli, naj se tak zavod ne ustavi v za to primernem središču Spodnjega Štajerja, nego v kaki slovenski vasi ali v kakem trgu, bi ne mogla upoštevati nobena vlada, ki se sama spoštuje.“ Tako nepristransko, kakor glede celjskega vprašanja, sodi prof. Gumpłowicz tudi vsa druga vprašanja, zato je pričakovati, da bode njegova „Oesterreichische Reichsgeschichte“ izdatno pripomogla, da se razbistrijo pojmi o avstrijskih razmerah.

Brzjavke.

Celje 19. februvarja. Danes se je otvoril paralelni razred na utrakvistični gimnaziji.

Dunaj 19. februvarja. V železniškem odseku je posl. Vošnjak interpeliral železniškega ministra, kaj je z zgradbo železniške zveze Celje-Spodnji Dravograd. Minister Guttenberg je odgovoril, da se začne zgradba te proge še tekom letošnjega leta.

Dunaj 19. februvarja. V poslanskih krogih se zatrjuje, da se je vlada že definitivno odločila za zgradbo železnice čez Ture.

Dunaj 19. februvarja. V jutrišnji seji poslanske zbornice predloži vlada načrt zvišanja pokojnin uradniškim udovam in sirotam.

Dunaj 19. februvarja. Klub nemške levice je po daljšem posvetovanju sklenil, izjaviti jutri pri posvetovanju o volilni reformi, da bode vladni načrt blagohotno prestudiral in potem o njem sodil.

Carigrad 19. februvarja. Predsednica severnoameriške družbe rudečega križa miss Barton je dospela sem. Prinesla je soboj 2½ milijona frankov v podporo rodbinam pri zadnjih ustankih padlih Armencev.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzpetji razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaanarovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-3)

Št. 5970.

Zahvala.

(1967)

Plesni venček, ki so ga priredili ljubljanski gostilničarji in kavarnarji 12. dan t. m. na starem strelišču, je nesel po odbitih troških čistih 250 gldinarjev. Ta prebitek mi je izročila čestita zadruga gostilničarjev in kavarnarjev ljubljanskih za najrevnejše tukajšnje obrtnike, v katerih ime bodi za to imenovan čestiti zadrugi javno izrečena najtoplejša zahvala.

V Ljubljani, 17. dan februarja 1896.

Zupan: Grasselli m., p.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Zagorja zemljišča v Iški vasi, cenjena 14.729 gld., (v novic) dne 26. februarja v Ljubljani.

Marije Korelc posestvo v Vinem Vrhu cenjeno 583 gld., dne 26. februarja in 27. marca v Litiji.

Janeza Sešine zemljišča v Dol. Radoljah, cenjeno 60 gld., dne 26. februarja in 28. marca v Krškem.

Franceta Skvarče posestvo v Rovtuh, (potom reasumacije) dne 27. februarja in 28. marca v Logatcu.

Dražba. V zapuščno pok. župnika Ivana Mesarja spadajoče premičnine se bodo prodajale dne 26. februarja zjutraj od 9—12 in od 3—6 ure popoldne pri okr. del. sodišču v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	743.5	0.0	sl. vzhod	jasno	
19.	7. zjutraj	741.5	-6.5	sl. svzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	738.9	+6.5	sl. vzhod	jasno	

Srednja včerašnja temperatura -0.3°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. februarja 1896.

Skupni državni dolg v noteh	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 15 "
Avstrijska zlata renta	121 " 95 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 45 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 35 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice	998 " — "
Kreditne delnice	383 " — "
London vista	120 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 07 1/2 "
20 mark	11 " 82 "
20 frankov	9 " 58 1/2 "
Italijanski bankovci	43 " 70 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Dne 18. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	196 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	174 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	504 " — "
Papirnati rubelj	1 " 28 1/2 "

Prodá se iz proste roke

hiša

v dobrem stanu, po potresu nepoškodovana, s pripadajočim dvoriščem in vrtom in s 7 stanovanji. Hiša stoji v Lončarski stezi št. 6. — Več pove posestnik in prodajalec v isti hiši. (1964-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni oziroma odhodni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Avsso, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 2. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. Kasneje ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipako, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Avsso, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregeno, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 7. uri 45 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 9. uri 5 min. popoldne v Kamnik.

Ob 6. uri 50 min. večer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne " "

Ob 6. uri 50 min. večer " "

(1705-41)

Naznanilo.

V Zagorji pri Št. Petru je dokopati, oziroma dovršiti 10 metrov globok vodnjak. Istega je že 8 1/2 metra skopanega. — Kdor želi delo prevzeti, naj se izvoli zglasti pri podpisnem županstvu.

Županstvo v Zagorju pri Št. Petru

dne 16. februarja 1896.

(1957-1)

Mat Fatur, župan.

Schicht'ooo

patentovano milo

(1788-9)

z znamko „labud“ je najboljša vseh mil.

Moški zbor s tenor-samospevom: „Domu in ljubezni“

Uglasbil Anton Nedvéd. (1943-2)

Naroča se po poštni nakaznici pri skladatelju, Frančiškanske ulice št. 12, v tiskarni Rudolfa Milica ter v knjigarnah Ant. Zagorjana in Janeza Giontinija. Partitura s štirimi glasovi à 60 kr.; posamezni glasovi à 5 kr.

Poštna in brzojavna upraviteljca

z dobrimi spričevali išče službe.

Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“. (1956-1)

Stenograf

slovenskega in nemškega jezika, z večletno prakso v odvetniških pisarnah, išče jednake službe.

Ponudbe pod naslovom: „Stenograf poste restante Konjice“. (1966-1)

Oddá se takoj v najem

pritlične prostore, priprave za trgovino in gostilno, v katerih se nahaja tobakarna, v hiši, ležeči ob glavni cesti pri cerkvi na pošti v Senožecah, potreben patent za gostilno je pri hiši.

Ponudbe naj se pošiljajo Ivanu Krakerju v Senožec. (1938-3)

Št. 25.519.

(1880-3)

Dijaška ustanova.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni sta 2 mesti Jernej Sallocherjevih ustanov po 50 gld. na leto.

Pravico do teh ustanov imajo dijaki ljubljanskih gimnazij, ki so bili na Kranjskem rojeni ter so ubogi, lepega vedenja in pridni.

Prošnje z dokazili o rojstvu na Kranjskem, o ubožstvu, o vedenju in o napredovanju v učenju, vložiti je

do konca februarja letos

pri predstojnem gimnazijskem ravnateljstvu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan februarja 1896.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (1706-3)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dragotin J. Gračner

železniški uradnik v Divači

Jovanka Gračner rojena Čolc

poročena.

(1961)

2 Kamniku, dne 17. februarja 1896.

Mesto vsacega družega naznanila.

P. n.

Fotografija.

Usojam se najudaneje javiti, da je moj atelié odslej

(1860-9)

v *Frančiškanskih ulicah št. 12, pri tleh.*

Atelié je opremljen z več vzprejemniki in toaletnimi sobami in vsem novodobnim komfortom in tehničnimi novimi iznajdbami, kar mi bode omogočilo, izvrševati vsa dela najskrbneje in točno in ustrezati vsem zahtevam.

Z udano prošnjo, da se mi blagovoli ohraniti tudi nadalje zaupanje in naklonjenost, katero sem užival doslej, se priporočam z največjim spoštovanjem in ujudaneje

Aleksander Landau.

Največja zaloga

vsakovrstnih srebrnih, zlatih in stenskih ur.

Vedno lepa izbér najnovejših

srebrnih in zlatih verižic ter različne srebrnine in zlatnine.

Popravila vzprejemam ter izvršujem točno in vestno in jamčim za dobro in solidno delo. Ceniki na zahtevanje brezplačno.

Fran Čuden

urar

(1965-1)

v Ljubljani, Mestni trg 25.

Glavno zastopstvo za Kranjsko

svetovnoznane tovarne

Styria-koles

trdke

Iv. Puch in dr.

v Gradcu

kakor tudi alovite tovarne „Premier-koles“ in zaloga več družih tovarn.

Mehanična delavnica trdke Iv. Puch-a v lastni hiši na Poljanski cesti št. 31.

Cena koles je letos jako znižana in se dobivajo pnevmatični bicikli od 120 gld. naprej.

Ilustrovani ceniki so na razpolaganje.

